



novum pro



Avar Judit

Betekintés az énekművész-tanár új kötetébe*:

ASSZONYI SORS

Élet!

Élet.

Élet?

Az embernek nő

a feneke,

pesszimizmusa
és gyermeke.

AL FRESCO

Íme itt vagyok
Chagallin lebegő lila tehénke
Levegő-létem nem hazudtolom és
papos rálátással ügyesen felcsipegetem
az igazgyöngyöknek vélt mű-szemeteket
Egészalakos fotóm szerintem pompás
ám fene tudja – mire való
ezért becsülj meg Te
mindenek feletti nyüzsgő apó

IDEGENSÉG

Rámszakadó képek közt ülök
magamat nézem
mintha sosem
láttam volna
Hangok tolakodnak felém
a hangomat hallom
mely még nem
hallatszódott
Képtelenségem börtönében
képzeletem hű bilincs
tudásom rég nem kilincs
szégyen, ami nincs

FŐ A VÁLTOZATOSSÁG

Sétálva sűrűn
Simogatni bizonygatni
Mással álmodozni
Hogy Én
Milyen vagyok
Szép dolog
Csodálni különlegességeket
Tengerekben fürödni
Valakit mindig találni
Szobám négy fala
Zárt élményektől
Ragyog

HIÉNÁK

Húsom
Hiányzó
Bíznom
Beforrasztani
Reménykedésem
cafatokra tépitek
helyeit bizony
biztosan kell
sajgó sebeim
naná, újra
képzelem
érezem
engedem
s hitem
kezdhetem

ATTÓL KEZDVE

Attól kezdve
sírok
Attól kezdve
vágok
Vissza
hozzá
Vissza
rá
Vissza
vissza
Múltba
jelenbe
Vissza
tehetetlenbe
Sóvárogva
eltaposva
Attól kezdve
és folytatva

ENYÉM A PÁLYA

1.
Játékos cicus az Élet
Színes gombolyagokkal babrál
Elvarratlan szálait bogozza
Keskeny rések közt bujkál

Göröngyös utak nyílnak
Levélrebbenésen áttűző Fény
S a végeken álldogál pőrén
Narancsos mezben a Vágy
Párálló ködben a Remény

2.

Meredek domboldal-gurulás
Néma puffogásba huppanás
Oldó távlatok tűnnek
Lehetőségek ékei szűnnek
Tapogatózva utolsót fordulok
Horizont-végtelen perspektíva – Minden
Szabad áramlatba kábul
Mezőim sebes szélein
Végutam ábrándja tárul

3.

Fedett tehetőségek tára
Bányáspávák mohó kitartása
Megejtő elmeragyogás tompulásán
Rejtetlen kétségek sejlenek
Gigászi pompa tündök- öl
Üstököm borzasra rázom
Ön-tisztelgek magam-biztatásra
Hit nélkül meggyőzőbb
Enyém a Pálya

MEGPATTANT

Lelkem dombtetejéről
Érdeklődve nézem
Amint mókás-kíméletlen
Elrepdes fejem felett
Lejárt játékidőm
Merre tart a Világ
Lihegve igyekezek
Követni Ó-jövőt
Avult eszmékbe kapaszkodom
Próbálok emlékezni
Érezni a Múlhatatlant
Valami megpattant bennem
Valamit végképp elvesztettem
Régi nóta éled

Csak az Új a beszély

... . . .

Kérdő – válaszolatlan
Titkolózó rejtélyek tán
Még felelnének... de
Nem ehettek meszet
Inkább megveszekedek

ÉLET-KÉPTELEN

Váratlan oldódással legördülő
gyémántcseppek keretezik érett
fájdalomtól tükrösen töredező
hamvas szilva-orcám
Síró gégémnél egyesülő szívalajuk csúcsán
lelkemben semmivé foszlanak
miközben homlokomlebenyei közül kukucskáló
roppant terhem gondosan felszívódik
Rég kiestek szemgödreim mandulái
pedig kíváncsiságukkal megakadályozhatnák
vívódó bensőm csapongó lángjának
idő előtti elfojtását
Sorsom maradékától menekülten
előtörnek szakadatlan zsigeri könnyek
ajkam cseresznyéje mirelitté válik
finom kinkacaja távolba illan
Tehetetlen álbékességgel kívülről
szemlélem örökkévalóságom né mán
természetes törekvések érvénytelenségei
emlékezetlenbe sodornak névtelen
Múltam fakadt fekélye kiújul
s kiürülvén a nyughatatlan lélek
tudattalan-lényegtelen telik
személytelenné vált léte m
Vigyázz vágyam
kivel és mit
követelőző történetek kötött erkölcsi
bilincsbentartanak
tisztán
az élet képtelen
nincs folytatás

A MAGAM SZIGETÉN

Igenek laknak

Távlatok tűnnek
Rózsák illatoznak
Nyíltan tündököl az ég
Torz képzelet-szülemények
Miket felfedezni vélek
Nem a valóság
Sejtik sejtjeim
Lehetetlen lények
Rejtőző teljességében
Eltörpülve élek
A magam világ-szigetén



A
szíves engedélyével és támogatásával